

Arrest

nr. 307 848 van 5 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. KALIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Jij, (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, 17 jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. Jij bent geboren in Ghazi Abad, een dorp gelegen in het district Tagab van de Afghaanse provincie Kapisa, en hebt daar altijd gewoond tot aan jouw vertrek uit Afghanistan. In Afghanistan ben je tot de 9e graad naar school geweest. Voor jouw vertrek uit Afghanistan hielp je jouw vader die commandant was van de lokale politie/arbaki. Jouw moeder, jongste broer en zus wonen op heden bij verre kennissen van jullie in het district Khewa, gelegen in de provincie Nangarhar. Jouw vader en oudste broer ben je kwijtgeraakt bij de grens tussen Iran en Turkije en sindsdien zijn ze vermist.

Jouw problemen zijn er gekomen omwille van het werk dat jouw vader (...), broer E.(...) K.(...) en jouw oom langs vaderszijde, S.(...) R.(...), deden. S.(...) R.(...) was de commandant van de lokale politie in jouw dorp. Ongeveer tien maanden voor de taliban machtsovername vielen de taliban jouw huis aan en toen werden S.(...) R.(...) en enkele andere familieleden van jou doodgeschoten. Jouw vader nam een drietal maanden later de functie van S.(...) R.(...) over als commandant van de lokale politie in jouw dorp. Jouw vader werd vanaf dan bedreigd door de taliban. De taliban zeiden tegen jouw vader dat hij samen met al zijn personeel diende te stoppen en dat als hij het niet deed ze hem, zijn broer en alle andere leden zouden doden. Jouw vader vertrouwde niemand en daarom diende jij hem te helpen bij het uitoefenen van zijn taken. Jij deed dat werk een tijdje en dan kwam de periode van de machtsovername. De taliban begonnen provincies over te nemen en ze kwamen ook naar jullie provincie. Jij en jouw vader verlieten de frontlinie en verlieten vervolgens met behulp van een militair konvooi de regio. Jouw vader nam contact met jouw broer E.(...) K.(...) die lid was van het Afghaanse nationale leger. Jouw vader zei tegen E.(...) K.(...) dat hij naar een bepaalde plaats in Kaboel moest komen en vandaaruit verlieten jullie samen Afghanistan. Bij het oversteken van de grens tussen Iran en Turkije raakte jij gesplitst van jouw vader en broer en sindsdien heb je niks meer vernomen van hen. Na de machtsovername hebben de taliban het huis en de grond van jouw familie in beslag genomen waardoor jouw moeder, jongere broer en zus moesten vertrekken vandaar.

Je verliet Afghanistan op 16 augustus 2021, één dag na de machtsovername, en reisde via Iran, Pakistan, Turkije, Bulgarije, Servië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. Op 5 oktober 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming (VIB) in.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban.

Ter ondersteuning van jouw verzoek heb je volgende documenten neergelegd (allemaal fotokopieën): Jouw taskara (= Afghaans identiteitsbewijs), documenten met betrekking tot het werk van jouw vader, documenten met betrekking tot het werk van jouw broer (...), foto's van jouw broer (...), foto's van jouw overleden oom S.(...), foto's van jouw overleden neven (...) en (...) en foto's van leden van de lokale politie. Daarnaast leg je ook foto's neer van de begrafenis die plaatsvond en van de begraafplaats waar jouw familieleden begraven liggen. Jouw advocaat legde een attest voor om aan te tonen dat je hier naar school gaat in België. Tot slot leg je ook een document voor omdat jouw familie een uitkering kreeg van de overheid omdat jouw neef gestorven was tijdens de uitoefening van zijn job.

Op 7 september 2023 maakte jouw voogd opmerkingen met betrekking tot de notities van het persoonlijk onderhoud over aan het CGVS.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Na jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico, op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat jij vreest te zullen worden gedood door de taliban omdat jij jouw vader hielp bij de uitoefening van zijn job als lokale politiecommandant. Er dient echter te

worden vastgesteld dat jouw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door jou naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Zo verklaar jij de neef te zijn van SH.(...) R.(...) die de zoon is van S.(...) R.(...), jouw paternale oom die de lokale politiecommandant was voor jouw vader. Echt dient opgemerkt te worden dat er vanwege verschillende vaststellingen geen enkel geloof gehecht kan worden aan de door jou voorgehouden familieband tussen jou en jouw neef SH.(...) R.(...). Zo werd jouw neef SH.(...) R.(...) gehoord bij het CGVS op 18 juli 2023, zijnde één maand voordat jij gehoord werd op het CGVS, zoals je zelf ook zei (CGVS, p.12). Het mag echter ten stelligste verbazen dat wanneer je gevraagd wordt naar de namen van SH.(...) R.(...) zijn zussen je slechts één naam laat optekenen, zijnde Z.(...) (CGVS, p. 17). Nochtans blijkt dat SH.(...) R.(...) drie zussen heeft, gekend onder de namen R.(...), M.(...) en I.(...) (Administratief dossier – Blauwe map, NPO SH.(...) R.(...)p. 18).

Voorts mag het ook de nodige verbazing wekken dat u verklaart geen neef te hebben die gekend is onder de naam Z.(...)(CGVS, p. 16). Nochtans is Z.(...) de oudere broer van SH.(...) R.(...) en verblijft deze op heden in Iran (Administratief dossier – Blauwe map, NPO SH.(...) R.(...)p. 18-19). Dat u deze broer evenmin kent, noch de zussen van SH.(...) R.(...)houdt allesbehalve steek indien u werkelijk zijn neef bent en in hetzelfde dorp, Ghazi Abad (ook gekend als Khosa Chena) woonde zoals hem (CGVS, p. 17).

Daarenboven raakt het kant noch wal dat je evenmin weet of SH.(...) R.(...)kinderen heeft, laat staan of hij gehuwd is (CGVS, p. 18). Nochtans blijkt dat SH.(...) R.(...)een zestal maanden voor de machtsovername gehuwd is en dat hij een dochter heeft (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 19). Dat jij al deze zaken niet weet valt allesbehalve te rijmen met jouw bewering zijn neef te zijn.

Verder is het zeer onlogisch dat de naam van jouw grootvaders langs vaderszijde, volgens de vertaling van jouw vader zijn kaart met betrekking tot zijn kaart, M.(...) R.(...) heet (CGVS, p. 18). De grootvader langs vaderszijde van SH.(...) R.(...) heet nochtans A.(...) R.(...) (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 17). Dat jij en SH.(...) R.(...), de zonen van twee broers, verschillende grootvaders langs vaderszijde, hebben houdt allesbehalve steek. Ook deze vaststelling zet nogmaals, desondanks jouw eigen bewering, in de verf dat jij niet verwant bent aan SH.(...) R.(...).

Daarnaast is het ook bevreemdend dat jij verklaart geen familie in Herat te hebben (CGVS, p. 17). Nochtans blijkt uit de verklaring van SH.(...) R.(...)dat zijn vier ooms langs vaderszijde op heden in Herat wonen (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 17). Dat jij ook hier andere verklaringen over aflegt raakt kant noch wal aangezien jullie in principe dezelfde ooms langs vaderszijde zouden moeten hebben, in casu quod non. Jouw vader is normaliter één van SH.(...) R.(...)zijn ooms langs vaderszijde.

Tevens de vaststelling dat SH.(...) R.(...)op het CGVS verklaarde geen familieleden te hebben in België is frappant. Er kan immers verwacht worden dat hij bij het gesteld worden van deze vraag zou laten optekenen dat hij jou hier heeft indien jij werkelijk zijn neef bent (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 19). De vaststelling dat hij echter geen enkele keer gesproken heeft over jou is nefast voor jouw geloofwaardigheid wat betreft de geschetste familieband.

Doordat u niet aannemelijk weet te maken dat u de neef bent van SH.(...) R.(...), weet u evenmin aannemelijk te maken dat jouw vader de broer was van de lokale politiecommandant in jouw regio (CGVS, p. 15). Daarenboven mag het ten stelligste verbazen dat SH.(...) R.(...) geen enkele keer de naam van jouw vader noemde. Nochtans liet SH.(...) R.(...) optekenen wie zijn vader, S.(...) R.(...), had vervangen na zijn dood. Zo blijkt dat dat SH.(...) R.(...)zijn paternale oom M.(...) G.(...) zijn vaders plaats ingenomen had als commandant (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 16). Deze naam lijkt allesbehalve op de naam van jouw vader, zijnde G.(...) L.(...), en daarom werd jij gevraagd of jouw vader nog onder andere namen gekend was. Je verklaarde echter dat dit niet het geval was (CGVS, p. 14). Alsook dient opgemerkt te worden dat SH.(...) R.(...)liet optekenen dat M.(...) A.(...) niet verdwenen is maar zich op heden in Iran bevindt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 33). Aangezien jouw vader, althans volgens jouw verklaringen, verdwenen is kan het niet zijn dat M.(...) A.(...) en G.(...) L.(...) één en dezelfde persoon zijn (CGVS, p. 9).

Verder mag het vreemd heten dat op het werkdocument van jouw vader zo een oude foto gekleefd werd (Administratief dossier – Groene map, stuk 2). Nochtans kan jouw vader dergelijke kaart pas verkregen hebben toen hij commandant werd enkele maanden voor de machtsovername (CGVS, p. 11, 18). Hoe dan ook kunnen documenten enkel verklaringen ondersteunen wanneer de verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non.

Het is daarnaast opvallend dat jij geen enkele foto van jouw vader tijdens zijn functie bij de lokale politie of in het bijzijn van S.(...) R.(...) voorlegt. Zo is jouw vader enkel te zien bij de begrafenis van S.(...) R.(...) in het dorp. Echter afgaand op het aantal mensen op de foto en jouw verklaringen betreffende het aantal inwoners in jouw dorp kan simpelweg gesteld worden dat jouw volledige dorp aanwezig was bij deze begrafenisceremonie (CGVS, p. 6, 7, 10-11; Administratief dossier – Groene map, stuk 5). Dat jouw vader daar ook bij aanwezig was is dus nietszeggend en toont op geen enkele wijze aan dat hij betrokken was bij de lokale politie.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat jij geen enkel betrouwbaar bewijsstuk neerlegt waarmee jij de familieband tussen jou en jouw vader kan aantonen. Zo leg je een fotokopie neer van jouw taskara maar dit is slechts een fotokopie waarvan de bewijswaarde gering is (Administratief dossier – Groene map, stuk 1). Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 2) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Gelet op het voorgaande kan ook jouw taskara geen ander licht werpen op voorgaande bevinding (Administratief dossier – Groene map, stuk 1).

Hoewel er weinig tot geen geloof gehecht kan worden aan het gegeven als zou jouw vader commandant geweest zijn van de lokale politie dient opgemerkt te worden dat er al helemaal geen geloof gehecht kan worden aan het gegeven als zou jij jouw vader bijgestaan hebben tijdens de uitoefening van zijn job als commandant (CGVS, p. 8, 9, 13-14). Zo dient aangestipt te worden dat jij op geen enkel moment bij DVZ enige melding gemaakt hebt van het gegeven dat jij jouw vader hielp tijdens de uitoefening van zijn werk. Integendeel, bij DVZ gaf je te verstaan dat je vreesde ontvoerd of zelfs gedood te worden door de taliban omwille van het werk dat jouw vader en broer deden. Jouw vader nam jou mee uit Afghanistan omdat je bijna volwassen was en daardoor gevaar liep. De taliban konden jou namelijk meenemen en folteren om te weten te komen waar jouw vader en broer E.(...) K.(...) waren (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS, 3,4 & 3.5). Dat je op dit moment geen enkele melding maakte van het gegeven als zou jij jouw vader bijgestaan hebben tijdens de uitoefening van zijn taken als commandant van de lokale politie in jouw regio is zeer onlogisch indien dergelijke bewering overeenstemt met de werkelijkheid. Voorts liet je optekenen bij DVZ dat je leerkracht was en soms ook aan landbouw deed (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 12). Dat je een rol had bij de lokale politie werd op geen enkel moment vermeld door jou, ook niet tijdens jouw allereerste registratie in België. Deze vaststelling wekt dan ook veeleer het vermoeden dat jouw bewering gewerkt te hebben voor jouw vader die commandant was van de lokale politie een post-factum verzinsel is in een poging om alsnog een nood aan internationale bescherming aannemelijk te kunnen maken. Dergelijke verklaringen heb jij voordien immers nooit vermeld waardoor ze in een bedrieglijk daglicht komen te staan. Het CGVS dient jou erop te wijzen dat ook deze vaststelling nefast is voor de geloofwaardigheid van jouw relaas.

Tevens ben je er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat jouw oudste broer E.(...) K.(...) een lid was van het Afghaanse nationale leger. Sterker nog, er dient zelfs opgemerkt te worden dat je er überhaupt niet in geslaagd bent om het CGVS te overtuigen van het gegeven dat E.(...) K.(...) jouw broer is. Zo mag het immers ten stelligste verbazen dat je bij jouw eerste registratie in België geen enkele melding gemaakt hebt van E.(...) K.(...). Zo verklaarde je toentertijd, op 5 oktober 2022, dat jouw oudste broer, die je verloren was in Iran, T.(...) R.(...) heet (Administratief dossier – Mineur Etranger Non Accompagné, Famille). Dat je op dat moment geen melding maakte van E.(...) K.(...) is bevreemdend aangezien dit op 4 mei 2023 plots de naam van jouw oudste broer, die je verloren bent in Iran, bleek te zijn.

Verder raakt het kant noch wal dat er op de badge van E.(...) K.(...) staat dat deze geldig is van het jaar 2016 tot het jaar 2019 (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Nochtans verklaarde je dat jouw broer in totaal drie jaar, bijna vier jaar gediend heeft in het Afghaanse nationale leger (CGVS, p. 12). Dit valt echter niet te rijmen met jouw verklaring dat jouw broer nog in het leger zat ten tijde van de machtsovername (CGVS, p. 13-14). Dit zou immers betekenen dat jouw broer, gelet op de badge die jij voorlegt, op zijn minst vijf jaar, bijna zes jaar in het leger gediend zou hebben. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw broer zijn profiel, zijnde een voormalig lid van het Afghaanse nationale leger.

De foto's die je neerlegt om aan te tonen dat E.(...) K.(...) in het leger zat zijn niet bij machte om het CGVS te overtuigen van het gegeven als zou jij een broer gehad hebben die in het Afghaanse nationale leger zat (Administratief dossier – Groene map, stuk 4). Je legt immers geen enkel betrouwbaar bewijsdocument voor ter staving van de familieband tussen jij en E.(...) K.(...). Alsook kan je geen enkele foto van jou, jouw vader en broer tezamen voorleggen (CGVS, p. 14). Bijgevolg toon je op geen enkele wijze aan dat de persoon op de neergelegde foto's verwant is aan jou.

Verder kan er ook geen geloof gehecht worden aan jouw verklaring als zouden jouw vader en broer op heden vermist zijn nadat je hen kwijtraakte bij de grensovergang van Iran en Turkije (CGVS, p. 9). Zo is het weinig aannemelijk dat er tussen jou, jouw vader en broer geen afspraken gemaakt werden indien jullie elkaar zouden kwijtraken onderweg (CGVS, p. 9). Het is immers alom geweten dat de oversteek naar Europa niet zonder risico is, hetgeen u trouwens bevestigde (CGVS, p. 10), waardoor verwacht kan worden dat er afspraken gemaakt zouden worden in het geval iets zou gebeuren, in casu quod non.

Daarenboven is het weinig logisch dat noch u, noch uw vader, noch uw broer een gsm hadden tijdens de reis (CGVS, p. 9-10). Er kan nochtans verwacht worden dat er op zijn minst iemand van jullie drie bereikbaar zou zijn of zelf contact kon nemen met de achtergebleven familieleden. Zoals u zelf aangeeft zijn de smokkelwegen niet zonder risico waardoor het de logica zelve zou zijn mocht iemand een gsm hebben (CGVS, p. 10). Daarnaast is het genoegzaam geweten dat op illegale wijze naar Europa komen erg duur is waardoor de aankoop van een eenvoudige gsm relatief goedkoop is. Een gsm is zijn geld dubbel en dik waard aangezien dit u de mogelijkheid geeft om het contact te behouden met de achtergebleven familieleden.

Dat jouw vader en broer tot op heden nog steeds geen contact genomen hebben met familieleden van jou valt ook op geen enkele wijze te rijmen met de door jou geschetste situatie (CGVS, p. 13). Er kan immers verwacht worden dat op zijn minst één van de twee zo snel mogelijk getracht zou hebben om contact te nemen met jouw familie nadat jullie elkaar kwijtgeraakt zijn.

Naast al het voorgaande is er nog een element dat de ongeloofwaardigheid van jouw relaas in de verf zet. Zo verklaarde jij dat jouw volledige familie bedreigd werd door de taliban (CGVS, p. 17). Bijgevolg mag het de nodige verbazing wekken dat jouw vader enkel besloot om jou en jouw oudste broer mee te nemen uit Afghanistan. Nochtans kan verwacht worden dat als jouw volledige familie in gevaar is dat hij zou vluchten met zijn volledige gezin, in casu quod non. Dat jouw familie na de machtsovername zelfs nog een tijdje in het dorp bleef wonen is zeer onlogisch (CGVS, p. 11). Er kan immers verwacht worden dat de rest van jouw gezinsleden zichzelf zo snel mogelijk in veiligheid gebracht zouden hebben. Dat de taliban uiteindelijk jouw moeder gewoon uit het dorp gezet hebben is weinig logisch gelet op de door jou geschetste situatie (CGVS, p. 19). Er kan immers verwacht worden dat de taliban jouw jongere broer van veertien jaar oud meegenomen zouden hebben toen ze langskwamen. Jij had namelijk gezegd dat al jouw mannelijke familieleden gevaar liepen (CGVS, p. 17). Dat de taliban jouw broer met rust lieten toont aan dat dit slechts een blote bewering is van uwentwege. Bijgevolg weet het niet te overtuigen dat jij een vrees zou hebben in geval van een terugkeer naar Afghanistan.

Op basis van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen jouw verklaringen en deze van jouw vermeende neef en op basis van de ongerijmdheden in jouw verklaringen kan samenvattend gesteld worden dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat de taliban jou zullen viseren bij terugkeer naar Afghanistan, evenmin maakte jij aannemelijk dat je een vrees kunt puren op basis van het vermeende profiel van jouw broer, zagezegd een voormalig lid van het Afghaanse nationale leger, en op het vermeende profiel van jouw vader, zagezegd de lokale politiecommandant van jouw regio. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat jij doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De overige documenten die nog niet besproken werden zijn niet bij machte om de door het CGVS bekomen appreciatie om te buigen. Zo staat het attest van jouw school in België los van de door jou ingeroepen vrees. Het document en bankkaart om aan te tonen dat jouw vader een uitkering kreeg omdat jouw neef z.(...) omkwam tijdens de uitoefening van zijn job voor het Afghaanse nationale leger staat eveneens los van de door jou ingeroepen vrees (CGVS, p. 4).

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die je via jouw voogd aan het CGVS overmaakte op 7 september 2023 evenmin in staat zijn om de beoordeling van je verzoek om te buigen. Jouw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers. ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat je na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk

voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd

geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden

van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische

factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij jij niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal jij geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zullen viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jezelf geen

concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 16-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je tot de negende graad naar school geweest te zijn in Afghanistan en daarnaast heb je nog contact met jouw familie in Afghanistan (CGVS, p. 8, 13). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat jij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat jij jou deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/5ter, §2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel, van de samenwerkingsplicht en van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2004/83/EG).

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico, op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat jij vreest te zullen worden gedood door de taliban omdat jij jouw vader hielp bij de uitoefening van zijn job als lokale politiecommandant. Er dient echter te worden vastgesteld dat jouw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door jou naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Zo verklaar jij de neef te zijn van SH.(...) R.(...) die de zoon is van S.(...) R.(...), jouw paternale oom die de lokale politiecommandant was voor jouw vader. Echt dient opgemerkt te worden dat er vanwege verschillende vaststellingen geen enkel geloof gehecht kan worden aan de door jou voorgehouden familieband tussen jou en jouw neef SH.(...) R.(...). Zo werd jouw neef SH.(...) R.(...) gehoord bij het CGVS op 18 juli 2023, zijnde één maand voordat jij gehoord werd op het CGVS, zoals je zelf ook zei (CGVS, p.12). Het mag echter ten stelligste verbazen dat wanneer je gevraagd wordt naar de namen van SH.(...) R.(...) zijzen zussen je slechts één naam laat optekenen, zijnde Z.(...) (CGVS, p. 17). Nochtans blijkt dat SH.(...) R.(...) drie zussen heeft, gekend onder de namen R.(...), M.(...) en I.(...) (Administratief dossier – Blauwe map, NPO SH.(...) R.(...)p. 18).

Voorts mag het ook de nodige verbazing wekken dat u verklaart geen neef te hebben die gekend is onder de naam Z.(...)(CGVS, p. 16). Nochtans is Z.(...) de oudere broer van SH.(...) R.(...) en verblijft deze op heden in Iran (Administratief dossier – Blauwe map, NPO SH.(...) R.(...)p. 18-19). Dat u deze broer evenmin kent, noch de zussen van SH.(...) R.(...)houdt allesbehalve steek indien u werkelijk zijn neef bent en in hetzelfde dorp, Ghazi Abad (ook gekend als Khosa Chena) woonde zoals hem (CGVS, p. 17).

Daarenboven raakt het kant noch wal dat je evenmin weet of SH.(...) R.(...)kinderen heeft, laat staan of hij gehuwd is (CGVS, p. 18). Nochtans blijkt dat SH.(...) R.(...)een zestal maanden voor de machtsovername gehuwd is en dat hij een dochter heeft (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 19). Dat jij al deze zaken niet weet valt allesbehalve te rijmen met jouw bewering zijn neef te zijn.

Verder is het zeer onlogisch dat de naam van jouw grootvaders langs vaderszijde, volgens de vertaling van jouw vader zijn kaart met betrekking tot zijn kaart, M.(...) R.(...) heet (CGVS, p. 18). De grootvader langs vaderszijde van SH.(...) R.(...) heet nochtans A.(...) R.(...) (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 17). Dat jij en SH.(...) R.(...), de zonen van twee broers, verschillende grootvaders langs vaderszijde, hebben houdt allesbehalve steek. Ook deze vaststelling zet nogmaals, desondanks jouw eigen bewering, in de verf dat jij niet verwant bent aan SH.(...) R.(...).

Daarnaast is het ook bevreemdend dat jij verklaart geen familie in Herat te hebben (CGVS, p. 17). Nochtans blijkt uit de verklaring van SH.(...) R.(...)dat zijn vier ooms langs vaderszijde op heden in Herat wonen (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 17). Dat jij ook hier andere verklaringen over aflegt raakt kant noch wal aangezien jullie in principe dezelfde ooms langs vaderszijde zouden moeten hebben, in casu quod non. Jouw vader is normaliter één van SH.(...) R.(...)zijn ooms langs vaderszijde.(...)

Doordat u niet aannemelijk weet te maken dat u de neef bent van SH.(...) R.(...), weet u evenmin aannemelijk te maken dat jouw vader de broer was van de lokale politiecommandant in jouw regio (CGVS, p. 15). Daarenboven mag het ten stelligste verbazen dat SH.(...) R.(...) geen enkele keer de naam van jouw vader noemde. Nochtans liet SH.(...) R.(...) optekenen wie zijn vader, S.(...) R.(...), had vervangen na zijn dood. Zo blijkt dat dat SH.(...) R.(...)zijn paternale oom M.(...) G.(...) zijn vaders plaats ingenomen had als commandant (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 16). Deze naam lijkt allesbehalve op de naam van jouw vader, zijnde G.(...) L.(...), en daarom werd jij gevraagd of jouw vader nog onder andere namen gekend was. Je verklaarde echter dat dit niet het geval was (CGVS, p. 14). Alsook dient opgemerkt te worden dat SH.(...) R.(...)liet optekenen dat M.(...) A.(...) niet verdwenen is maar zich op heden in Iran bevindt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 33). Aangezien jouw vader, althans volgens jouw verklaringen, verdwenen is kan het niet zijn dat M.(...) A.(...) en G.(...) L.(...) één en dezelfde persoon zijn (CGVS, p. 9).

Verder mag het vreemd heten dat op het werkdocument van jouw vader zo een oude foto gekleefd werd (Administratief dossier – Groene map, stuk 2). Nochtans kan jouw vader dergelijke kaart pas verkregen hebben toen hij commandant werd enkele maanden voor de machtsovername (CGVS, p. 11, 18). Hoe dan ook kunnen documenten enkel verklaringen ondersteunen wanneer de verklaringen zelf geloofwaardig zijn, in casu quod non.

Het is daarnaast opvallend dat jij geen enkele foto van jouw vader tijdens zijn functie bij de lokale politie of in het bijzijn van S.(...) R.(...)voorlegt. Zo is jouw vader enkel te zien bij de begrafenis van S.(...) R.(...)in het dorp. Echter afgaand op het aantal mensen op de foto en jouw verklaringen betreffende het aantal inwoners in jouw dorp kan simpelweg gesteld worden dat jouw volledige dorp aanwezig was bij deze begrafenisceremonie (CGVS, p. 6, 7, 10-11; Administratief dossier – Groene map, stuk 5). Dat jouw vader daar ook bij aanwezig was is dus nietszeggend en toont op geen enkele wijze aan dat hij betrokken was bij de lokale politie.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat jij geen enkel betrouwbaar bewijsstuk neerlegt waarmee jij de familieband tussen jou en jouw vader kan aantonen. Zo leg je een fotokopie neer van jouw taskara maar dit is slechts een fotokopie waarvan de bewijswaarde gering is (Administratief dossier – Groene map, stuk 1). Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 2) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Gelet op het voorgaande kan ook jouw taskara geen ander licht werpen op voorgaande bevinding (Administratief dossier – Groene map, stuk 1)

Hoewel er weinig tot geen geloof gehecht kan worden aan het gegeven als zou jouw vader commandant geweest zijn van de lokale politie dient opgemerkt te worden dat er al helemaal geen geloof gehecht kan worden aan het gegeven als zou jij jouw vader bijgestaan hebben tijdens de uitoefening van zijn job als commandant (CGVS, p. 8, 9, 13-14). Zo dient aangestipt te worden dat jij op geen enkel moment bij DVZ enige melding gemaakt hebt van het gegeven dat jij jouw vader hielp tijdens de uitoefening van zijn werk. Integendeel, bij DVZ gaf je te verstaan dat je vreesde ontvoerd of zelfs gedood te worden door de taliban omwille van het werk dat jouw vader en broer deden. Jouw vader nam jou mee uit Afghanistan omdat je bijna volwassen was en daardoor gevaar liep. De taliban konden jou namelijk meenemen en folteren om te weten te komen waar jouw vader en broer E.(...) K.(...) waren (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS, 3,4 & 3.5). Dat je op dit moment geen enkele melding maakte van het gegeven als zou jij jouw vader bijgestaan hebben tijdens de uitoefening van zijn taken als commandant van de lokale politie in jouw regio is zeer onlogisch indien dergelijke bewering overeenstemt met de werkelijkheid. Voorts liet je optekenen bij DVZ dat je leerkracht was en soms ook aan landbouw deed (Administratief dossier – Verklaring DVZ, 12). Dat je een rol had bij de lokale politie werd op geen enkel moment vermeld door jou, ook niet tijdens jouw allereerste registratie in België. Deze vaststelling wekt dan ook veeleer het vermoeden dat jouw bewering gewerkt te hebben voor jouw vader die commandant was van de lokale politie een post-factum verzinsel is in een poging om alsnog een nood aan internationale bescherming aannemelijk te kunnen maken. Dergelijke verklaringen heb jij voordien immers nooit vermeld waardoor ze in een bedrieglijk daglicht komen te staan. Het CGVS dient jou erop te wijzen dat ook deze vaststelling nefast is voor de geloofwaardigheid van jouw relaas.

Tevens ben je er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat jouw oudste broer E.(...) K.(...) een lid was van het Afghaanse nationale leger. Sterker nog, er dient zelfs opgemerkt te worden dat je er überhaupt niet in geslaagd bent om het CGVS te overtuigen van het gegeven dat E.(...) K.(...) jouw broer is. Zo mag het immers ten stelligste verbazen dat je bij jouw eerste registratie in België geen enkele melding gemaakt hebt van E.(...) K.(...). Zo verklaarde je toentertijd, op 5 oktober 2022, dat jouw oudste broer, die je verloren was in Iran, T.(...) R.(...) heet (Administratief dossier – Mineur Etranger Non Accompagné, Famille). Dat je op dat moment geen melding maakte van E.(...) K.(...) is bevreemdend aangezien dit op 4 mei 2023 plots de naam van jouw oudste broer, die je verloren bent in Iran, bleek te zijn.

Verder raakt het kant noch wal dat er op de badge van E.(...) K.(...) staat dat deze geldig is van het jaar 2016 tot het jaar 2019 (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Nochtans verklaarde je dat jouw broer in totaal drie jaar, bijna vier jaar gediend heeft in het Afghaanse nationale leger (CGVS, p. 12). Dit valt echter niet te rijmen met jouw verklaring dat jouw broer nog in het leger zat ten tijde van de machtsovername (CGVS, p. 13-14). Dit zou immers betekenen dat jouw broer, gelet op de badge die jij voorlegt, op zijn minst vijf jaar, bijna zes jaar in het leger gediend zou hebben. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw broer zijn profiel, zijnde een voormalig lid van het Afghaanse nationale leger.

De foto's die je neerlegt om aan te tonen dat E.(...) K.(...) in het leger zat zijn niet bij machte om het CGVS te overtuigen van het gegeven als zou jij een broer gehad hebben die in het Afghaanse nationale leger zat (Administratief dossier – Groene map, stuk 4). Je legt immers geen enkel betrouwbaar bewijsdocument voor ter staving van de familieband tussen jij en E.(...) K.(...). Alsook kan je geen enkele foto van jou, jouw vader en broer tezamen voorleggen (CGVS, p. 14). Bijgevolg toon je op geen enkele wijze aan dat de persoon op de neergelegde foto's verwant is aan jou.

Verder kan er ook geen geloof gehecht worden aan jouw verklaring als zouden jouw vader en broer op heden vermist zijn nadat je hen kwijtraakte bij de grensovergang van Iran en Turkije (CGVS, p. 9). Zo is het weinig aannemelijk dat er tussen jou, jouw vader en broer geen afspraken gemaakt werden indien jullie elkaar zouden kwijtraken onderweg (CGVS, p. 9). Het is immers alom geweten dat de oversteek naar Europa niet zonder risico is, hetgeen u trouwens bevestigde (CGVS, p. 10), waardoor verwacht kan worden dat er afspraken gemaakt zouden worden in het geval iets zou gebeuren, in casu quod non. (...)

Dat jouw vader en broer tot op heden nog steeds geen contact genomen hebben met familieleden van jou valt ook op geen enkele wijze te rijmen met de door jou geschetste situatie (CGVS, p. 13). Er kan immers verwacht worden dat op zijn minst één van de twee zo snel mogelijk getracht zou hebben om contact te nemen met jouw familie nadat jullie elkaar kwijtgeraakt zijn.

Naast al het voorgaande is er nog een element dat de ongeloofwaardigheid van jouw relaas in de verf zet. Zo verklaarde jij dat jouw volledige familie bedreigd werd door de taliban (CGVS, p. 17). Bijgevolg mag het de nodige verbazing wekken dat jouw vader enkel besloot om jou en jouw oudste broer mee te nemen uit Afghanistan. Nochtans kan verwacht worden dat als jouw volledige familie in gevaar is dat hij zou vluchten met zijn volledige gezin, in casu quod non. Dat jouw familie na de machtsovername zelfs nog een tijdje in het dorp bleef wonen is zeer onlogisch (CGVS, p. 11). Er kan immers verwacht worden dat de rest van jouw

gezinsleden zichzelf zo snel mogelijk in veiligheid gebracht zouden hebben. Dat de taliban uiteindelijk jouw moeder gewoon uit het dorp gezet hebben is weinig logisch gelet op de door jou geschetste situatie (CGVS, p. 19). Er kan immers verwacht worden dat de taliban jouw jongere broer van veertien jaar oud meegenomen zouden hebben toen ze langskwamen. Jij had namelijk gezegd dat al jouw mannelijke familieleden gevaar liepen (CGVS, p. 17). Dat de taliban jouw broer met rust lieten toont aan dat dit slechts een blote bewering is van uwentwege. Bijgevolg weet het niet te overtuigen dat jij een vrees zou hebben in geval van een terugkeer naar Afghanistan.

Op basis van de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen jouw verklaringen en deze van jouw vermeende neef en op basis van de ongerijmdheden in jouw verklaringen kan samenvattend gesteld worden dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat de taliban jou zullen viseren bij terugkeer naar Afghanistan, evenmin maakte jij aannemelijk dat je een vrees kunt puren op basis van het vermeende profiel van jouw broer, zogezegd een voormalig lid van het Afghaanse nationale leger, en op het vermeende profiel van jouw vader, zogezegd de lokale politiecommandant van jouw regio. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat jij doorheen uw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

De overige documenten die nog niet besproken werden zijn niet bij machte om de door het CGVS bekomen appreciatie om te buigen. Zo staat het attest van jouw school in België los van de door jou ingeroepen vrees. Het document en bankkaart om aan te tonen dat jouw vader een uitkering kreeg omdat jouw neef z.(...) omkwam tijdens de uitoefening van zijn job voor het Afghaanse nationale leger staat eveneens los van de door jou ingeroepen vrees (CGVS, p. 4).

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die je via jouw voogd aan het CGVS overmaakte op 7 september 2023 evenmin in staat zijn om de beoordeling van je verzoek om te buigen. Jouw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Vooreerst wijst de Raad erop dat door het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het bevestigen van zijn verklaringen en het tegenspreken van de appreciatie en de gevolgtrekkingen door de adjunct-commissaris verzoeker de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing niet ontkracht, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt.

Zo herhaalt verzoeker dat SH. R. zijn neef is, doch hiermee weerlegt noch verklaart hij volgende pertinente vaststellingen

"Zo verklaar jij de neef te zijn van SH.(...) R.(...) die de zoon is van S.(...) R.(...), jouw paternale oom die de lokale politiecommandant was voor jouw vader. Echt dient opgemerkt te worden dat er vanwege verschillende vaststellingen geen enkel geloof gehecht kan worden aan de door jou voorgehouden familieband tussen jou en jouw neef SH.(...) R.(...). Zo werd jouw neef SH.(...) R.(...) gehoord bij het CGVS op 18 juli 2023, zijnde één maand voordat jij gehoord werd op het CGVS, zoals je zelf ook zei (CGVS, p.12). Het mag echter ten stelligste verbazen dat wanneer je gevraagd wordt naar de namen van SH.(...) R.(...) zijn zussen je slechts één naam laat optekenen, zijnde Z.(...) (CGVS, p. 17). Nochtans blijkt dat SH.(...) R.(...) drie

zussen heeft, gekend onder de namen R.(...), M.(...) en I.(...) (Administratief dossier – Blauwe map, NPO SH.(...) R.(...)p. 18).

Voorts mag het ook de nodige verbazing wekken dat u verklaart geen neef te hebben die gekend is onder de naam Z.(...)(CGVS, p. 16). Nochtans is Z.(...) de oudere broer van SH.(...) R.(...)en verblijft deze op heden in Iran (Administratief dossier – Blauwe map, NPO SH.(...) R.(...)p. 18-19). Dat u deze broer evenmin kent, noch de zussen van SH.(...) R.(...)houdt allesbehalve steek indien u werkelijk zijn neef bent en in hetzelfde dorp, Ghazi Abad (ook gekend als Khosa Chena) woonde zoals hem (CGVS, p. 17).

Daarenboven raakt het kant noch wal dat je evenmin weet of SH.(...) R.(...)kinderen heeft, laat staan of hij gehuwd is (CGVS, p. 18). Nochtans blijkt dat SH.(...) R.(...)een zestal maanden voor de machtsvername gehuwd is en dat hij een dochter heeft (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 19). Dat jij al deze zaken niet weet valt allesbehalve te rijmen met jouw bewering zijn neef te zijn.

Verder is het zeer onlogisch dat de naam van jouw grootvaders langs vaderszijde, volgens de vertaling van jouw vader zijn kaart met betrekking tot zijn kaart, M.(...) R.(...) heet (CGVS, p. 18). De grootvader langs vaderszijde van SH.(...) R.(...) heet nochtans A.(...) R.(...) (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 17). Dat jij en SH.(...) R.(...), de zonen van twee broers, verschillende grootvaders langs vaderszijde, hebben houdt allesbehalve steek. Ook deze vaststelling zet nogmaals, desondanks jouw eigen bewering, in de verf dat jij niet verwant bent aan SH.(...) R.(...).

Daarnaast is het ook bevreemdend dat jij verklaart geen familie in Herat te hebben (CGVS, p. 17). Nochtans blijkt uit de verklaring van SH.(...) R.(...)dat zijn vier ooms langs vaderszijde op heden in Herat wonen (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 17). Dat jij ook hier andere verklaringen over aflegt raakt kant noch wal aangezien jullie in principe dezelfde ooms langs vaderszijde zouden moeten hebben, in casu quod non. Jouw vader is normaliter één van SH.(...) R.(...)zijn ooms langs vaderszijde.(...)

Doordat u niet aannemelijk weet te maken dat u de neef bent van SH.(...) R.(...), weet u evenmin aannemelijk te maken dat jouw vader de broer was van de lokale politiecommandant in jouw regio (CGVS, p. 15). Daarenboven mag het ten stelligste verbazen dat SH.(...) R.(...) geen enkele keer de naam van jouw vader noemde. Nochtans liet SH.(...) R.(...) optekenen wie zijn vader, S.(...) R.(...), had vervangen na zijn dood. Zo blijkt dat dat SH.(...) R.(...)zijn paternale oom M.(...) G.(...) zijn vaders plaats ingenomen had als commandant (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 16). Deze naam lijkt allesbehalve op de naam van jouw vader, zijnde G.(...) L.(...), en daarom werd jij gevraagd of jouw vader nog onder andere namen gekend was. Je verklaarde echter dat dit niet het geval was (CGVS, p. 14). Alsook dient opgemerkt te worden dat SH.(...) R.(...)liet optekenen dat M.(...) A.(...) niet verdwenen is maar zich op heden in Iran bevindt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 33). Aangezien jouw vader, althans volgens jouw verklaringen, verdwenen is kan het niet zijn dat M.(...) A.(...) en G.(...) L.(...) één en dezelfde persoon zijn (CGVS, p. 9)."

Waar verzoeker aangeeft dat hij wat betreft de vaststellingen inzake de zussen van SH. R. zijn interview had om 9 uur 's morgens en de nacht daarvoor niet goed had geslapen, de vraag niet goed had kunnen begrijpen en maar één naam opnoemde, zijn antwoord en de naam die hij verklaarde niet durfde te wijzigen, kan niet volstaan ter verschoning van zijn verklaringen. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd hoe het met hem ging waarop hij "goed" antwoordde, alsook dat verzoeker noch zijn advocaat of voogd die aanwezig waren tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakten van het feit dat verzoeker niet goed had geslapen en moeite had met het aanvangsuur van het persoonlijk onderhoud dermate dat dit van invloed zou kunnen zijn op zijn verklaringen. Uit de notities blijkt niet dat er tijdens het persoonlijk onderhoud, noch bij afsluiting ervan hieromtrent enige problemen zijn gerezen. Overigens werd verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud nog erop gewezen dat indien hij iets niet begreep het belangrijk is dat hij dit onmiddellijk zou zeggen. Verzoeker bevestigde bij het afsluiten van het persoonlijk onderhoud dat dat hij de tolk goed had begrepen en niets meer toe te voegen heeft. Ook werd hem gevraagd of hij vasthield aan zijn verklaringen, waarop hij bevestigend antwoordde. Meer nog, verzoeker bedankte de protection officer en de Belgische staat om hem zo goed te helpen zodat hij naar school kan gaan en studeren. Het thans aanvoeren van een slechte nacht en het vroege aanvangsuur van het persoonlijk onderhoud kan dan ook niet volstaan ter verschoning of verklaring van zijn verklaringen. Te meer, uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat wanneer hij bevraagd werd over de zussen van SH. R. hij slechts één naam noemde, Z., en zelfs uitdrukkelijk stelde "één zus" om dit onmiddellijk opnieuw te bevestigen "Hij heeft maar één zus" (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). De argumentatie dat hij de vraag niet goed had kunnen begrijpen en maar één naam opnoemde, zijn antwoord en de naam die hij verklaarde niet durfde te wijzigen, blijkt hoegenaamd niet uit deze notities. Zelfs wanneer verzoeker hiermee geconfronteerd werd, stelde hij nogmaals uitdrukkelijk "Ik weet alleen over zijn oudste zus" (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Bovendien was verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud zeventien

jaar oud. De Raad ziet niet in op welke wijze zijn leeftijd hierin een rol heeft gespeeld. Dit wordt door verzoeker ook niet nader toegelicht.

Het argument dat de naam van zijn neef Z. tijdens het persoonlijk onderhoud op een andere manier werd uitgesproken, kan niet volstaan om de gedane vaststellingen in een ander licht te plaatsen. Door verzoeker wordt niet toegelicht op welke wijze hier een misverstand kan ontstaan. Het thans louter bevestigen dat hij wel een neef, genaamd Z. heeft, is dan ook slechts een *post factum* verklaring en niet bij machte zijn verklaringen te verschonen of te verklaren.

Het betoog dat hij enkel op de hoogte was van het religieus trouwfeest van SH. R. en hij op het moment van zijn vertrek hier minder mee bezig was waardoor hij niet van alle details op de hoogte was, kan evenmin overtuigen. Verzoeker verklaarde immers uitdrukkelijk dat SH. R. nog niet getrouwd was toen hij nog in Afghanistan was, maar ondertussen misschien wel en uit zijn verklaringen blijkt dat hij geen weet heeft van eventuele kinderen van SH. R.. Verzoekers neef verklaarde echter dat hij getrouwd was zes maanden voor de val (Notitie van het persoonlijk onderhoud van SH. R., p. 19), en aldus ook zes maanden voor verzoekers vertrek uit Afghanistan. Het feit of zijn neef getrouwd is en kinderen heeft, zijn bezwaarlijk details te noemen, maar maken deel uit van het maatschappelijk en familiaal leven in Afghanistan. Het feit dat verzoeker hierover dermate weinig weet, kan dan ook niet verschoond of verklaard worden met de enkele stelling dat het details zijn en hij hier niet mee bezig was. Opnieuw acht de Raad het algemeen verwijzen naar zijn leeftijd, de Afghaanse cultuur en gemeenschap niet bij machte hier een ander licht op te laten schijnen. Overigens wordt niet door verzoeker concreet toegelicht op welke wijze deze factoren van invloed waren op zijn verklaringen. De stelling dat zijn contacten met zijn neef beperkt waren, overtuigen evenmin, te meer verzoeker verklaarde in Afghanistan zelfs op hetzelfde domein te wonen als zijn neef (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17).

Waar werd vastgesteld dat de naam van de grootvader zoals door verzoeker en zijn neef SH. R. verklaard, niet overeenkomen, beperkt verzoeker zich tot de stelling dat zijn vader steeds heeft meegegeven dat zijn grootvader M.R. heet en hij aldus niet weet waarom de namen verschillend zijn, waarmee hij geen valabele verklaring verschaft voor de desbetreffende incoherentie. Met het argument dat hij wel weet dat SH. R. zijn neef is en ze dezelfde grootvader hebben, verklaart hij de discrepantie in hun beider verklaringen niet.

Met het betoog dat iedereen van zijn familie is gevlucht naar Herat sinds de machtsovername door de taliban, dat hij contacten heeft met zijn moeder en niet met zijn ooms en hij hiervan niet op de hoogte was, geeft hij louter een *post factum* verklaring die geheel niet kan overtuigen. Verzoeker verklaarde op 17 augustus 2023 immers geen familie in Herat te hebben, terwijl zijn beweerde neef op 18 juli 2023 stelde dat zijn vier ooms langs vaderzijde, waaronder dus evenzeer verzoekers vader, in Herat wonen.

Waar verzoeker aangeeft dat zijn vader officieel was aangesteld als vervanger van de vader zijn neef, SH. R. maar zijn andere oom M. A., die nu in Iran verblijft, in zijn plaats werkte, herhaalt verzoeker slechts zijn verklaringen en plaatst verzoeker de desbetreffende vaststellingen niet in een ander licht. Deze blijven dan ook gehandhaafd en worden voor de duidelijkheid hier hernomen: *“Doordat u niet aannemelijk weet te maken dat u de neef bent van SH.(...) R.(...), weet u evenmin aannemelijk te maken dat jouw vader de broer was van de lokale politiecommandant in jouw regio (CGVS, p. 15). Daarenboven mag het ten stelligste verbazen dat SH.(...) R.(...) geen enkele keer de naam van jouw vader noemde. Nochtans liet SH.(...) R.(...) optekenen wie zijn vader, S.(...) R.(...), had vervangen na zijn dood. Zo blijkt dat dat SH.(...) R.(...) zijn paternale oom M.(...) G.(...) zijn vaders plaats ingenomen had als commandant (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 16). Deze naam lijkt allesbehalve op de naam van jouw vader, zijnde G.(...) L.(...), en daarom werd jij gevraagd of jouw vader nog onder andere namen gekend was. Je verklaarde echter dat dit niet het geval was (CGVS, p. 14). Alsook dient opgemerkt te worden dat SH.(...) R.(...) liet optekenen dat M.(...) A.(...) niet verdwenen is maar zich op heden in Iran bevindt (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1 NPO SH.(...) R.(...)p. 33). Aangezien jouw vader, althans volgens jouw verklaringen, verdwenen is kan het niet zijn dat M.(...) A.(...) en G.(...) L.(...) één en dezelfde persoon zijn (CGVS, p. 9).”*

Met het betoog dat hij niet weet waarom op het werkdocument van zijn vader een oude foto werd aangebracht, verklaart noch verschoont hij deze vaststelling. Aangezien verzoekers vader deze kaart pas verkreeg toen hij enkele maanden voor de machtsovername van de taliban commandant werd, mag het ten zeerste verbazen dat dit document geen actuele foto bevat, hetgeen redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht van een dergelijk recent officieel werkdocument. Een dergelijke vaststelling plaatst verzoekers geloofwaardigheid opnieuw op de helling.

Het argument dat de foto's en video's van zijn vader tijdens zijn functie bij de lokale politie werden gewist omdat zijn vader dit zo een groot risico vond in geval de taliban deze zouden vinden, acht de Raad geen valabel argument ter verschoning van het uitblijven van dergelijke foto's en video's aangezien verzoeker wel een werkdocument van zijn vader kan voorleggen.

Verzoekers verklaring dat men hem op de Dienst Vreemdelingenzaken had gezegd alles kort uit te leggen voor de vastgestelde lacune in zijn verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, die betrekking heeft op de aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, overtuigt niet. Verzoeker werd op de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd naar alle feiten die hebben geleid tot zijn vlucht en verzoeker werd gevraagd of hij ooit persoonlijk werd bedreigd door de taliban, doch verzoeker maakte geen enkele melding van zijn eigen activiteiten waarvoor hij thans evenzeer de taliban vreest. Verzoeker verwijst naar zijn leeftijd, naar het feit dat hij een niet-begeleide minderjarige vreemdeling is, naar het gegeven dat het gaat over feiten van lang geleden en naar de Afghaanse gemeenschap, doch brengt geen enkel concreet element bij waaruit blijkt dat deze elementen zijn stilzwijgen redelijkerwijs zouden kunnen verschonen. Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoeker het element waarop hij thans zijn verzoek om internationale bescherming steunt niet bij aanvang van de procedure waarbij hij om internationale bescherming verzoekt vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Waar verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot de naam van zijn broer tracht te verklaren door erop te wijzen dat E.K. diens officiële naam is en zijn roepnaam T.R., en hij moe was toen hij was bij zijn binnenkomst in België, overtuigt hij wederom niet. De Raad stelt vast dat verzoeker bij zijn registratie wel bij machte was de officiële namen van zijn ouders en overige broer en zus te geven, zelfs diens leeftijden in te schatten en het telefoonnummer van zijn moeder op te geven, waardoor vermoedheid niet kan worden aangenomen als verklaring dat hij niet de officiële naam van zijn broer gaf.

Met het gegeven dat hij geen recentere badge heeft bekomen dan degene die hij heeft neergelegd, plaatst hij de gedane vaststellingen niet in een ander licht. Deze blijven dan ook gehandhaafd en worden hier hernomen: *“Verder raakt het kant noch wal dat er op de badge van E.(...) K.(...) staat dat deze geldig is van het jaar 2016 tot het jaar 2019 (Administratief dossier – Groene map, stuk 3). Nochtans verklaarde je dat jouw broer in totaal drie jaar, bijna vier jaar gediend heeft in het Afghaanse nationale leger (CGVS, p. 12). Dit valt echter niet te rijmen met jouw verklaring dat jouw broer nog in het leger zat ten tijde van de machtsovername (CGVS, p. 13-14). Dit zou immers betekenen dat jouw broer, gelet op de badge die jij voorlegt, op zijn minst vijf jaar, bijna zes jaar in het leger gediend zou hebben. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw broer zijn profiel, zijnde een voormalig lid van het Afghaanse nationale leger.”*

Waar verzoeker op algemene wijze verwijst naar zijn leeftijd en “de herinneringen”, dient te worden opgemerkt dat zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij correcte en duidelijke verklaringen kan afleggen. De in de bestreden beslissing vastgestelde elementen raken immers de kern van verzoekers asielrelaas. Het is niet aannemelijk dat verzoeker niet meer coherente informatie heeft omtrent elementen die aan de basis van zijn problemen in Afghanistan liggen en daarenboven mee de reden van zijn vertrek uit Afghanistan uitmaken. Zelfs van personen met een jeugdige leeftijd mag verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek om internationale bescherming, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven. Verzoekers leeftijd kunnen zijn onwetendheid en vaagheid dan ook geenszins verschonen.

Verzoeker licht nog toe dat enkele maanden na de machtsovername zijn jongere broer is meegenomen door de taliban en toen werd geslagen en bedreigd, dat de taliban hem liet gaan om verschillende redenen namelijk dat hij klein is van gestalte en dat anderen zijn tussengekomen. Bovendien heeft hij vernomen dat zijn broer steeds binnen blijft. Hiermee verklaart noch weerlegt verzoeker de vaststelling dat hoewel verzoeker verklaarde dat de gehele familie bedreigd werd, zijn vader besloot om enkel hem en zijn oudste broer mee te nemen uit Afghanistan. Bovendien kon worden verwacht dat verzoeker hiervan eerder melding zou hebben gemaakt te meer deze gebeurtenissen plaatsvonden enkele maanden na de machtsovername. Het feit dat verzoeker hiervan pas melding maakt in het verzoekschrift doet afbreuk aan zijn geloofwaardigheid te meer in de bestreden beslissing het volgende werd gesteld: *“Er kan immers verwacht worden dat de taliban jouw jongere broer van veertien jaar oud meegenomen zouden hebben toen ze langskwamen. Jij had namelijk gezegd dat al jouw mannelijke familieleden gevaar liepen (CGVS, p. 17). Dat de taliban jouw broer met rust lieten toont aan dat dit slechts een blote bewering is van uwentwege. Bijgevolg weet het niet te overtuigen dat jij een vrees zou hebben in geval van een terugkeer naar Afghanistan.”*

Waar hij in zijn verzoekschrift aangeeft thans over de originele stukken te beschikken van de stukken die hij eerder neerlegde, doet hij geen afbreuk aan wat er concreet over deze stukken werd gesteld in de bestreden beslissing.

Bij zijn aanvullende nota van 18 april 2024 legt verzoeker bijkomende stukken neer en stelt desbetreffend als volgt:

“Verzoekende partij brengt 5 foto’s bij en daarnaast een videofragment om zijn asielrelaas verder te ondersteunen.

Foto 7.3: links op de foto staat de neef van verzoekende partij SH.(...) R.(...) die in België verblijft.

Foto 7.5: links op de foto is de neef van de vader van verzoekende partij welke commandant is.

De andere personen op de foto’s zijn allemaal politieagenten. De foto’s zijn getrokken in Afghanistan. Hij heeft de foto’s recent bekomen via deze neef SH.(...) R.(...).

Stuk 8 is een videofragment met de neef van de vader van verzoekende partij die commandant is. Het is dezelfde persoon als deze op foto 7.5. De andere personen maken deel uit van de politie. Hij heeft deze video ook bekomen via zijn neef SH.(...) R.(...).

Daarnaast heeft verzoekende partij nog 2 videofragmenten die evenwel niet konden overgemaakt worden via JBox wegens te groot. Op de videofragmenten is een begrafenisplechtigheid te zien van 3 personen:

- Broer van SH.(...) R.(...)

- Vader van SH.(...) R.(...)

- Een familie

Deze begrafenis heeft plaatsgevonden in 2021. Ook deze bestanden heeft hij recent bekomen via de neef SH.(...) R.(...)”.

Verzoeker licht evenwel niet concreet toe op welke wijze deze stukken de voorgaande vaststellingen in een ander licht zouden kunnen plaatsen. Gelet op wat hoger werd vastgesteld kan er immers geen geloof worden gehecht aan de beweerde familieband met SH. R.. Deze stukken doen hier niet anders over denken.

Verzoeker gaat in het verzoekschrift vervolgens uitgebreid in op zijn vermeende nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering en legt in dit verband een schrijven van zijn voogd neer alsook per aanvullende nota een loonfiche en een aanbevelingsbrief.

De Raad wijst er evenwel op dat, ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Immers, uit de voorliggende informatie blijkt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert als verwesterd zal worden beschouwd en dat de vraag of een Afghaan verwestering wordt toegeschreven afhankelijk is van individuele elementen. Bovendien blijkt voorts uit de landeninformatie niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio’s dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift een aanvullende nota ook landeninformatie van verschillende bronnen bevat, doet hierover niet anders denken. De beschikbare landeninformatie werd door verwerende partij per aanvullende nota van 9 april 2024 geactualiseerd.

Evenwel dient door de Raad te worden vastgesteld dat door verzoekende partij geen concrete informatie wordt bijgebracht, die op haar persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat zij gezien zal worden als zijnde ‘een ongelovige’ en/of ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De Raad wijst erop dat het aan de verzoekende partij toekomt om haar vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering of (toegeschreven) normoverschrijding te concretiseren en kan slechts vaststellen dat zij daar niet in slaagt.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij de taliban vreest en dat deze vrees onder meer reëel is omwille van de verwestering, om als ongelovige, verrader... te worden beschouwd, dat omwille van het geheel van deze elementen (verblijf in het Westen voor geruime tijd, overname van de normen en waarden van het Westen, zijn levenswijze, zijn jonge leeftijd bij vertrek, zijn jonge leeftijd bij aankomst, zijn minderjarigheid ...) er een beschermingsstatuut moet worden toegekend, dat hij een specifiek profiel heeft waardoor er een reëel risico op vervolging zal zijn bij terugkeer.

Hij licht concreet toe dat hij Afghanistan al op zestienjarige leeftijd heeft verlaten in augustus 2021, zijn familie heeft achtergelaten en onderweg zijn vader en broer heeft verloren, hetgeen zware littekens heeft achtergelaten voor een jongen op jonge leeftijd, dat hij al geruime tijd in Europa verblijft en op 5 oktober 2022 in België is aangekomen als niet-begeleide minderjarige en dat hij nog steeds minderjarig is, dat hij sindsdien dus in België verblijft en nog eerder in Europa was gearriveerd om België te bereiken en nog eerder vertrokken was uit Afghanistan, dat hij zich heeft trachten aan te passen aan de westerse normen en waarden en integreren in de Belgische maatschappij, dat hij sinds zijn vertrek uit Afghanistan op een andere manier leeft, dat hij zich westers kleedt en een westerse levenswijze heeft aangenomen, dat hij zich gedraagt op een wijze en meningen heeft die niet stroken met deze van de taliban, dat hij hier vrienden van verschillende nationaliteiten heeft voor wie hij allemaal evenveel respect heeft en onder wie hij geen onderscheid maakt, dat hij eenieders rechten respecteert en dus ook vrouwenrechten, dat hij hier een keuzevrijheid heeft die veel groter is dan in Afghanistan en deze vrijheid wil behouden, dat school belangrijk is en zijn zusje maar één jaar naar school is kunnen gaan omwille van de taliban, dat hij naar school gaat en OKAN lessen volgt, dat hij zich probeert aan te passen en verder te integreren en tegelijkertijd te werken aan zijn toekomst, dat hij ervoor gekozen heeft om nog steeds naar school te blijven gaan ook al hoefde dit niet meer, dat hij cricket speelt in het opvangcentrum van Hasselt en aangesloten is bij een vereniging, dat hij actief is op sociale media, dat hij op tiktok zijn mening zichtbaar deelt en op een onaanvaardbare wijze voor de taliban, dat hij op zijn posts negatieve reacties van andere Afghanen ontvangt die de taliban steunen.

In zijn aanvullende nota van 18 april 2024 stelt verzoeker dat aangetoond wordt dat hij zich openstelt en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij noodzakelijkerwijs in contact komt met de westerse liberale cultuur en westerse waarden en normen, dat hij een deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongvolwassene die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan heeft doorgebracht, dat hij nog maar net 18 jaar geworden is (sinds 1 oktober 2023), dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via school waar hij sociale contacten en vriendschappen heeft gesloten met Belgen en andere nationaliteiten, via het verblijf in het opvangcentrum, via zijn activiteiten in België, via zijn werk bewust en ook onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt die hij door zijn specifiek profiel niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich zelf niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan plaatselijke gebruiken en normen terug in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd. Verzoeker legt in dat verband een loonfiche en een aanbevelingsbrief neer.

In casu dient aldus te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat hij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden geviséerd en/of worden vervolgd.

Verzoekende partij brengt immers geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat er bij haar sprake is van (toegeschreven) "verwestering" in de zin dat zij blijf geeft van activiteiten, gedragingen, handelingen, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden gezien en/of die indruisen tegen de (religieuze) regels, wetten, gebruiken en normen zoals heden vormgegeven door de taliban. Evenmin liggen er concrete elementen voor waaruit blijkt dat verzoekende partij iemand is die door haar handelingen of gedragingen de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden of dat zij als zodanig zal worden beschouwd. Er blijkt niet dat bij haar sprake is van een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban, laat staan dat verzoekende partij uiting geeft van oppositie of verzet tegen het beleid of methoden van de taliban of haar omgeving in haar regio van herkomst.

Verzoekende partij beperkt zich tot het bijbrengen van een schrijven van haar voogd, een loonfiche en een aanbevelingsbrief, en van een algemeen en theoretisch betoog onder verwijzing naar algemene informatie, maar hieruit alleen kan niet blijken, laat staan dat verzoekende partij dit aannemelijk maakt, dat zij tijdens haar verblijf alhier een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld die de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale

gemeenschap, in Afghanistan heeft gewekt of kan wekken. Hoewel uit de door verzoekende partij bijgebrachte stukken blijkt dat zij tracht te integreren in de maatschappij, hier werkt en schoolloopt en er tevens lovend over verzoekende partij wordt gesproken, maakt zij evenmin concreet aannemelijk dat haar een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of haar lokale gemeenschap. Verzoekende partij kan niet volstaan met een algemeen betoog inzake de risico's voor teruggekeerde verwesterde Afghanen om aannemelijk te maken dat zij verwesterd is of als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer. Door louter te verwijzen naar haar verblijf in België/Europa en inspanningen tot integratie maakt verzoekende partij geenszins concreet aannemelijk dat zij om deze reden is verwesterd of zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan om die reden zal worden vervolgd.

Waar verzoeker stelt dat hij zich heeft trachten aan te passen aan de westerse normen en waarden en integreren in de Belgische maatschappij, dat hij sinds zijn vertrek uit Afghanistan op een andere manier leeft, dat hij zich westers kleedt en een westerse levenswijze heeft aangenomen, dat hij zich gedraagt op een wijze en meningen heeft die niet stroken met deze van de taliban, dat hij hier vrienden van verschillende nationaliteiten heeft voor wie hij allemaal evenveel respect heeft en onder wie hij geen onderscheid maakt, dat hij eenieders rechten respecteert en dus ook vrouwenrechten, dat hij hier een keuzevrijheid heeft die veel groter is dan in Afghanistan en deze vrijheid wil behouden, dat school belangrijk is en zijn zusje maar één jaar naar school is kunnen gaan omwille van de taliban, dat hij zich probeert aan te passen en verder te integreren en tegelijkertijd te werken aan zijn toekomst, dat hij ervoor gekozen heeft om nog steeds naar school te blijven gaan ook al hoefde dit niet meer, dat hij cricket speelt in het opvangcentrum van Hasselt en aangesloten is bij een vereniging, dat hij actief is op sociale media, dat hij op tiktok zijn mening zichtbaar deelt en op een onaantvaardbare wijze voor de taliban, dat hij op zijn posts negatieve reacties van andere Afghanen ontvangt die de taliban steunen, dat hij zich openstelt en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij noodzakelijkerwijs in contact komt met de westerse liberale cultuur en westerse waarden en normen, dat hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving via school waar hij sociale contacten en vriendschappen heeft gesloten met Belgen en andere nationaliteiten, via het verblijf in het opvangcentrum, via zijn activiteiten in België, via zijn werk bewust en ook onbewust westerse gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt die hij door zijn specifiek profiel niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich zelf niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan plaatselijke gebruiken en normen terug in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd, beperkt hij zich tot blote beweringen die hij op geen enkele wijze staft of onderbouwt.

Bovendien toont hij met voornoemd betoog hoogstens aan dat hij zich wil aanpassen aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, doch dit kan niet volstaan om aan te tonen dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat hij zich westerse gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt die hij niet steeds zal kunnen verbergen of waarvan hij zich zelf niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan plaatselijke gebruiken en normen terug in acht moet nemen die inmiddels onder het talibanregime aanzienlijk werden verstrengd.

Een loutere verwijzing naar haar verblijf in België volstaat geenszins om zulks aan te tonen. De Raad duidt erop dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij net geen zestien jaar oud was toen hij in augustus 2021 Afghanistan verliet, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan toch al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Dit geldt des te meer nu uit zijn verklaringen blijkt dat hij zijn gehele leven in Afghanistan heeft gewoond en tot de negende klas naar school is geweest. Uit niets blijkt dat verzoeker, na een verblijf van nog geen drie jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een eventuele terugkeer. Zij het hierbij benadrukt dat verzoeker nog maandelijks contact heeft met zijn Afghaanse familie (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoonde dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. Verzoeker moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of te worden gesteld van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan en deze in acht te nemen.

Het feit dat verzoeker in België bepaalde vrijheden en verschillen met de situatie in Afghanistan heeft gezien, maakt niet dat deze ervaring hem specifieke moeilijkheden zou kunnen opleveren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst om zich aan te passen aan de Afghaanse samenleving.

Voor zover verzoeker verwijst naar zijn mentale toestand en kwetsbaar profiel waar hij spreekt over trauma, stelde de Raad vast dat verzoeker niet eerder melding maakt van psychologische problemen. Verzoeker

brengt geen enkel stavingsstuk bij van eventuele mentale problemen bij en toont niet aan op welke wijze zijn mentale toestand bij terugkeer naar Afghanistan voor hem problematisch zou kunnen zijn.

Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet concreet aan dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zou worden met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt hij concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Waar verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

In zoverre verzoeker tevens wijst op rapporten die gewag maken van stigmatisering of uitstoting stipt de Raad vooreerst aan dat verstoting en stigmatisering slechts in uitzonderlijke gevallen als vervolging kunnen beschouwd worden. Te dezen heeft verzoeker, die na zijn vertrek contacten heeft kunnen onderhouden met zijn familie in Afghanistan, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag gemaakt van een dergelijke vrees en brengt hij gedurende de procedure voor de Raad evenmin concrete aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die met vervolging kan gelijkgesteld worden.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

De Raad besluit dat door verzoeker dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat hij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van zijn profiel en/of zijn verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in zijn hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift en aanvullende nota verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Verzoeker werpt in zijn verzoekschrift, onder verwijzing naar een document van de Danish Refugee Council van 30 december 2022, meerdere vragen op omtrent de situatie van terugkeerders en meer bepaald de risico's inzake gedwongen terugkeer. De Raad wijst er evenwel op dat dit betoog niet dienstig is nu noch de bestreden beslissing, noch dit arrest een beslissing tot terugkeer of verwijdering inhoudt.

Voorts blijkt uit de aanvullende nota van verweerder van 9 april 24 wat volgt:

“De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Reizigers die het land binnenkomen kunnen ondervraagd worden door de de facto autoriteiten. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De

Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden."

De thans beschikbare informatie in verband met terugkeer is voldoende en in de regel, voor iemand als verzoeker zonder specifiek profiel, niet problematisch. Het loutere gegeven dat men zou weten van waar verzoeker exact terugkeert, doet verder geen afbreuk aan wat hierboven wordt uiteengezet, met name dat verzoeker geen daadwerkelijke, noch toegeschreven verwestering aannemelijk maakt, alsook dat niet blijkt dat hij in de specifieke negatieve aandacht zou staan van de taliban. Waar verzoeker bemerkt dat hij verschillende checkpoints zal moeten passeren op zijn terugreis, blijkt uit de beschikbare algemene informatie niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden. De focus van de taliban ligt op het opsporen van tegenstanders of voormalige medewerkers van het Afghaanse leger en politie. Verzoeker toont in de huidige stand van zaken echter niet aan dat hij over een specifiek profiel beschikt waardoor hij persoonlijk zou worden geviséerd bij deze controleposten. Zoals hierboven uiteengezet, blijkt niet dat verzoeker voor zijn vertrek in het vizier stond van de taliban, noch zijn er concrete indicaties die erop wijzen dat hij bij terugkeer in hun vizier zou komen.

De algemene informatie waaruit zou blijken dat er niet zonder meer geloof kan worden gehecht aan de belofte van de taliban tot veilige terugkeer vanuit het Westen en de behandeling van personen die proberen te vertrekken en die terugkeren vermag, gelet op het gebrek aan concrete en op verzoekers persoon betrokken elementen, evenmin in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

Door in zijn verzoekschrift en aanvullende nota louter te verwijzen naar en te citeren uit algemene informatie, zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker in gebreke *in concreto* een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) aan te tonen.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

De verwijzing in de door verzoeker ter zitting neergelegde aanvullende nota naar cijfers omtrent het aantal terugkeerders en dat uit deze cijfers, zeker voor wat betreft de verwesterde jongeren of deze die aldus gepercipieerd riskeren te worden geen veilige terugkeermogelijkheden kunnen uit worden afgeleid, werpt hier, mede gelet op wat voorafgaat, geen ander licht op.

Daarnaast dient nog te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaal-economische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *"Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt".* De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *"a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade."*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, ontwrichting van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

De huidige precaire socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan noch uit de uiteenzetting en geciteerde informatie in het verzoekschrift en de aanvullende nota, noch uit de landeninformatie aangehaald door verweerder worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend worden veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan worden veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Voor zover verzoeker meent dat de huidige situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in Somalië ten tijde van het arrest "*Sufi en Elmi*" van het EHRM, kan hij niet worden bijgetreden. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest "*Sufi en Elmi*" is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een *de facto*-regering aanwezig, met *de facto*-ministers en *de facto*-functionarissen (EUAA, *Afghanistan security*

situation, augustus 2022, p. 36- 43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan.

Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals Al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie in Afghanistan vergelijkbaar is met deze in Somalië ten tijde van de uitspraak in de zaak "*Sufi en Elmi*". Overigens is Afghanistan niet het enige land waar de sharia van kracht is. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in de situatie ten grondslag aan het arrest "*Sufi en Elmi*" wel het geval was. Tevens merkt de Raad op dat in het arrest "*Sufi en Elmi*" nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest "*Sufi en Elmi*" werd besproken, is dat Al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo's of ngo's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan, in tegenstelling tot wat verzoekende partij meent in haar verzoekschrift, niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, om aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Opdat aan verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband evenwel op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld

aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, nog steeds actueel.

Verzoekende partij is afkomstig uit de provincie Kapisa. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift alsook in de ter zitting neergelegde aanvullende nota voorts naar verschillende recente rapporten en tracht hiermee een actualisatie te geven van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Deze actualisatie van de landeninformatie ligt echter in de lijn van de voorgaande vaststellingen en doet daar dan ook geen afbreuk aan.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota van 18 april 2024 verwijst naar arrest nr. 297 075 van de Raad van 14 november 2023, wijst de Raad erop dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van vernoemd arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken. De Raad wijst er hierbij ook nog op dat *in casu* wel degelijk voldoende actuele informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.4. Omtrent de aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het verzoekschrift en de aanvullende nota, dient nog in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF